

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas Renovācijas vilnis – par zaļākām ēkām, jaunām darbvietām un labāku dzīvi””

(COM(2020) 662 final)

(2021/C 155/11)

Ziņotājs: **Pierre Jean COULON**

Līdzziņotājs: **Aurel Laurențiu PLOSCEANU**

Apspriešanās	Eiropas Komisija, 11.11.2020.
Juridiskais pamats	Līguma par Eiropas Savienības darbību 304. pants
Atbildīgā specializētā nodaļa	Transporta, enerģētikas, infrastruktūras un informācijas sabiedrības specializētā nodaļa
Pieņemts specializētās nodaļas sanāksmē	11.2.2021.
Pieņemts plenārsesijā	24.2.2021.
Plenārsesija Nr.	558
Balsojuma rezultāts	212/0/5
(par/ pret/ atturas)	

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. EESK atzīnīgi vērtē Eiropas Komisijas pieņemto priekšlikumu ES stratēģijai “Eiropas Renovācijas vilnis – par zaļākām ēkām, jaunām darbvietām un labāku dzīvi”. Šāda stratēģija Eiropas Savienībai un tās iedzīvotājiem ir absolūti nepieciešama, un EESK plāno to atbalstīt un aktīvi papildināt ar saviem apsvērumiem un priekšlikumiem.

1.2. Tā kā mājokļu un citu ēku patērētā enerģija veido 40 % no Eiropas Savienības kopējā energopatēriņa, EESK uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jādod impulss šādam renovācijas vilnim, visaptveroši paredzot ilgtermiņa investīcijas, rūpējoties par sabiedrības interesēm, ilgtspējīgu attīstību, veselības aizsardzību (iekļaujot renovācijas darbos azbesta pārvaldību), zaļo pārkārtošanos un Eiropas sociālo tiesību pilāra konkrētu īstenošanu saistībā ar ilgtspējīgiem un cenas ziņā pieejamiem mājokļiem.

1.3. EESK atbalsta renovācijas viļņa stratēģiju, jo Eiropas Savienība no tās gūs trīskāršu labumu – klimatam, ekonomikas atveseļošanai, pateicoties radītajām vietējām darbvietām, kā arī cīņai pret pandēmiju un enerģētisko nabadzību, un cenas ziņā pieejama mājokļa nodrošināšanai ikvienam, arī mazāk aizsargātām personām.

1.4. EESK uzskata, ka šīs stratēģijas vajadzībām, ņemot vērā tās īpašo vērienu un orientēšanos uz laikposmu līdz 2050. gadam, būtu jāizveido stabils, saprotams un pielāgots tiesiskais un finansiālais satvars, proti, gan jāizveido speciāls Eiropas ieguldījumu fonds, daudzgadu investīciju plāni un jauns “zaļais pusgads”, gan jāizstrādā īpašs, pielāgots tiesiskais regulējums, piemēram, valsts atbalsta, piemērojamo PVN likmju, publiskā iepirkuma, “zaļo” hipotekāro aizdevumu un energoefektivitātes jomā.

1.5. EESK prasa Komisijai ieviest pasākumus, kas vietējā līmenī stimulētu ēku siltināšanas procesu industrializācijas nozaru veidošanos un plašu izvēršanu, un izveidot jaunu programmu “Erasmus siltināšanai līdz 2050. Gadam”, kas piesaistītu Eiropas jauniešus šīm jaunajām nākotnes darbvietām.

1.6. EESK arī prasa mudināt dalībvalstis pēc EIB programmas ELENA parauga ieviest sabiedriskos diagnosticēšanas, tehniskās palīdzības un konsultāciju pakalpojumus, kas būtu īpaši paredzēti mājāsaimniecībām, lai novērstu jebkādu ļaunprātīgu tiešas tirgvedības un krāpšanas praksi saistībā ar siltināšanas atbalsta mehānismiem.

1.7. EESK uzskata, ka ar šo stratēģiju ir jānodrošina Eiropas Savienības tuvināšanās tās iedzīvotājiem un reģioniem, veidojot atbilstīgu saziņu par spēkā esošajiem mehānismiem un to pieejamību.

1.8. EESK prasa veidot patiesu sinerģiju starp Ēku fonda observatoriju un Enerģētiskās nabadzības observatoriju.

2. Vispārīgas piezīmes

2.1. EESK atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas pieņemto paziņojumu "Eiropas Renovācijas vilnis – par zaļākām ēkām, jaunām darbvietām un labāku dzīvi". Ēku – privāto un sociālo mājokļu, publisko un komerciāli lietoto ēku – plaša mēroga renovācija Eiropas Savienībā pašlaik ir absolūti nepieciešama, jo šajā jomā strukturāli trūkst ilgtermiņa investīciju un ir jāņem vērā šādas bezdarbības sekas klimata, vides, ekonomikas un sociālajā jomā.

2.2. Komiteja atbalsta šo Komisijas ierosināto stratēģiju, kuras pamatā ir klimatneitralitātes mērķis, apritīguma principu piemērošana, ieguldījums ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā un Eiropas konkurētspējā, kā arī kultūras mantojuma aizsardzība un jo īpaši iestāšanās par katra cilvēka tiesībām uz cenas ziņā pieejamu, komfortablu, pieklūstamu un veselībai nekaitīgu mājokli atbilstoši Eiropas sociālo tiesību pīlāra 19. principam.

2.3. Tā kā mājokļu un citu ēku patērētā enerģija veido 40 % no Eiropas Savienības kopējā energopatēriņa, ir nepieciešams renovācijas vilnis, kas visaptveroši paredzētu ilgtermiņa investīcijas sabiedrības interesēs un virzību uz ilgtspējīgu attīstību un zaļo pārkārtošanos.

2.4. Turklāt pandēmija ir skaidri parādījusi, ka mājokļiem ir liela nozīme veselības krīzes pārvarēšanā un ka ir jāpārdomā to lietojums un līdz ar to arī mājokļu projektēšana, ņemot vērā ar norobežošanas pasākumiem saistītos ierobežojumus.

2.5. Turklāt pandēmija ir atklājusi nepieļaujamo saikni starp sanitārajiem apstākļiem mājokļos, enerģētisko nabadzību un noturību pret pandēmiju.

2.6. Ēku renovācijas viļņa stratēģija nesīs trīskāršu labumu – sniegs būtisku un efektīvu ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, nodrošinās apjomīgas ilgtermiņa investīcijas un veicinās vietējo darbvieta rašanos, kas var aktīvi sekmēt ekonomikas atveseļošanu, kā arī atbalstīs cīņu pret enerģētisko nabadzību un veicinās sociālo kohēziju un iekļaušanu, nodrošinot, ka palielinās cenas ziņā pieejamu mājokļu piedāvājums Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

2.7. Tādēļ ēku renovācijas vilnis jāatbalsta ar pastāvīgām un uz kopējo mērķi orientētām iniciatīvām un pasākumiem gan likumdošanas un Eiropas Savienības atbalsta jomā, gan saistībā ar dalībvalstu daudzgadu investīciju plāniem. Šādiem pasākumiem jābūt saprotamiem un pieejamiem, ņemot vērā dalībnieku daudzveidību un to īpašos investēšanas apsvērumus; dalībnieki var būt Eiropas mājsaimniecības, kuru locekļi dzīvo mājoklī, kas ir to īpašumā vai kopīpašumā, mājsaimniecības, kas izīrē vienu vai vairākus mājokļus īres tirgū, sociālo mājokļu iestādes, kas pilda īpašas sabiedriskas nozīmes funkcijas un no tām izrietošus sabiedrisku pakalpojumu sniegšanas pienākumus, publiskās iestādes, kam pieder publiskas ēkas, aizsargājamo vēsturisku būvju īpašnieki un uzņēmumi ar savām ēkām. Tāpat potenciālie renovācijas viļņa izmantotāji būs jāpārlicina veikt ilgtermiņa investīcijas savā mājoklī un citās ēkās līdz 2050. gadam, un šajā nolūkā ir jāparedz ēku tipam pielāgoti finansēšanas mehānismi, kuros apvienoti ilgtermiņa aizdevumi vai "zaļie" aizdevumi, valsts garantijas un vajadzīgās neatmaksājamās dotācijas, konkrēti, mājsaimniecībām.

2.8. Ēku renovācijas vilnis Eiropā galvenokārt būs jābalsta uz darbību industrializāciju un plašu izvēršanu vietējā mērogā, lai mājokļos dzīvojošajām mājsaimniecībām samazinātu renovācijas izmaksas un darbu ilgumu, pateicoties tam, ka procesi tiek uzticēti ārpalpojumu sniedzējiem un digitalizēti. Līdztekus šai industrializācijai būs jāievieš jauni būvmodeļi, kuru pamatā ir pielāgotas tehniskās prasības un būvniecības standarti, kā arī jāīsteno Eiropas mēroga kampaņa, ar ko jauniešu vidū tiktu popularizēta šī jaunā nozare un iespējamās jaunās darbvietas, šajā nolūkā uzsākot programmu "Erasmus siltināšanai līdz 2050. gadam", ko Komiteja aicina īstenot. Īpaša uzmanība jāpievērš arī sociālā dempinga riskiem, kas saistīti ar šādu ārpalpojumu izmantošanu un cita veida apakšuzņēmumiem šo darbu veikšanai.

2.9. Komisijai ir vienlaikus jānodrošina pašreizējo noteikumu, pārskatāmo noteikumu un jaunu noteikumu priekšlikumu saskaņotība – gan attiecībā uz dalībvalstīm un to ilgtermiņa investīciju stratēģijām, gan attiecībā uz mājsaimniecībām, sociālo mājokļu izīrētājiem, publiskajām iestādēm un uzņēmumiem, kā arī galīgo lēmumu pieņēmējiem par individuālām ilgtermiņa investīciju darbībām, jo tie virzīs šo vilni līdz 2050. gadam, vadoties pēc saviem apsvērumiem.

2.10. Nepieciešamā saskaņošanas attiecas arī uz pašreizējo noteikumu pārskatīšanu šajā jomā, piemēram, Ēku energoefektivitātes direktīvas pārskatīšanu un noteikumu pārskatīšanu tādās jomās kā publiskais iepirkums, piemērojamais valsts atbalsta režīms, tostarp sociālajam mājoklim, piemērojamā īpašā PVN likme un “zaļie” hipotekārie kredīti, kā arī Eiropas atveseļošanas plāna *Next Generation EU* noteikumu un nosacījumu un 2021.–2027. gada kohēzijas politikas pārskatīšanu, ņemot vērā, ka visiem minētajiem noteikumiem ir jābūt saprotamiem Eiropas māsaimniecībām, uz kurām vērsti attiecīgie pasākumi. Jādod jauns impulss šim atveseļošanas plānam, īstenojot konkrētu priekšlikumu un ieteikumu politiku, kā arī nodrošinot koordināciju esošo valsts observatoriju starpā.

2.11. Komiteja aicina Eiropas Ēku fonda observatoriju strādāt simbiozē ar Enerģētiskās nabadzības observatoriju.

2.12. Komiteja prasa dalībvalstīs veidot sabiedrisku dienestu, kas popularizētu ēku siltināšanas vilni, nodrošinātu diagnosticešanu un tehnisko palīdzību siltināšanas darbiem, īpaši atbalstot māsaimniecības, lai renovācijas darbi tiek ļaunprātīgi izmantoti negodprātīgai peļņas gūšanai.

3. Piezīmes – ēku renovācijas stimulēšana nolūkā panākt klimatneitralitāti un ekonomikas atveseļošanu

3.1. Ēku – privāto un sociālo mājokļu, publisko un komerciāli lietoto ēku – plaša mēroga renovācija Eiropas Savienībā pašlaik ir absolūti nepieciešama, jo sistemātiski trūkst ilgtermiņa investīciju šajā jomā un ir jāreķinās ar sekām klimata, vides, ekonomikas un sociālajā jomā.

3.2. Komiteja piekrīt Komisijas analīzes secinājumam, ka klimata apsvērumu dēļ ir steidzami jāriķojas mājokļu un citu ēku renovācijas jomā un ka Covid-19 krīze ir jāizmanto kā iespēja pārdomāt, pārkārtot un modernizēt mājokļus un ēkas, tādējādi panākot gan vides, gan sociālus, gan ekonomiskus ieguvumus. Faktiski šī ir unikāla iespēja īstenot pasākumus, kas vienlaikus nāktu par labu klimatneitralitātei, ekonomikas atveseļošanai un sociālajai kohēzijai.

Komiteja vēlas vērst uzmanību uz jautājumu par attiecīgo ēku dažādību un īpaši par renovējamo mājokļu daudzveidību – tie ir gan privātmājas, gan padomju laikā celti lieli dzīvojamie kompleksi, gan priekšpilsētu apbūve, kur mitinās strādnieku ģimenes. Šajā milzīgajā pašreizējo mājokļu daudzveidībā par īpašu prioritāti būtu jāizvirza Austrumeiropas daudzdzīvokļu ēku bloki, ļoti veci nami nenovērtētos pilsētas centros, mājokļi piepilsētās vai lauku apvidos. Ēku fonds ir novecojis un renovācija ir nepieciešama, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīves kvalitāti un ieviestu dažus tehniskus uzlabojumus, un tādēļ ir jānodrošina iedzīvotāju piekļuve finansējumam, jo pašlaik tas ir viens no galvenajiem renovācijas šķēršļiem. Ir jāņem vērā arī pieejamība personām ar invaliditāti. Eiropas Savienībai ir arī jāizmanto šī iespēja īstenot plašus pasākumus, lai tuvinātos saviem iedzīvotājiem un reģioniem, veidojot piemērotu saziņu.

3.3. Komiteja atbalsta izvirzīto mērķi līdz 2030. gadam panākt, ka siltināto mājokļu un citu ēku skaits gadā dubultojas, vienlaikus veicinot pamatīgu renovāciju, lai līdz 2030. gadam tiktu renovēti 35 miljoni ēku vienību, un šādu tempu saglabājot, lai līdz 2050. gadam ES mērogā sasniegtu klimatneitralitāti. Vislabāk būtu ne vien panākt renovēto ēku skaita dubultošanu, bet tiekties uz trīskāršošanu.

3.4. Komiteja uzsver šā mērķa vērienīgumu, 30 gadu perspektīvu un nepieciešamību padziļināti pievērsties pašreizējo attiecīgās jomas normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanai un to finansiālā atbalsta mehānismu saskaņošanai, kas paredzēti attiecīgām māsaimniecībām, sociālo mājokļu izīrētājiem, publiskajām iestādēm un citiem attiecīgo ēku īpašniekiem, kā arī potenciālajiem investētājiem, kuri jāpārlicina veikt ilgtermiņa investīcijas atbilstoši katra individuālajiem apsvērumiem un iespējām. Par to liecina pašreizējais dalībvalstu un to reģionālās pārvaldes iestāžu darbs ar mērķi savienot atveseļošanas instrumentu *Next Generation EU* un 2021.–2027. gada kohēzijas politiku.

4. Piezīmes – pamatprincipi ēku renovēšanai laikposmā līdz 2030. gadam un 2050. gadam

4.1. Komiteja atzīst, ka ir jāpieņem visaptveroša un integrēta stratēģija, kurā attiecīgie dalībnieki iesaistīti pamatojoties uz septiņiem principiem: “energoefektivitāte pirmajā vietā”, finansiāla pieejamība, dekarbonizācija un atjaunīgo energoresursu integrācija, dzīves cikls un aprītīgums, augsti veselības un vides standarti, zaļās un digitālās pārveides uzdevumi un, visbeidzot, arhitektūras estētikas un kvalitātes respektēšana.

4.2. Komiteja vēlas uzsvērt, ka atbilstoši Eiropas sociālo tiesību pīlāra 19. principam īpaša vērtība jāveltī mājokļu finansiālajai pieejamībai un to investīciju pieejamībai, kas jāveic attiecīgajām māsaimniecībām – gan savu mājokļu īpašniekiem, gan īrniekiem vai līdzīpašniekiem, kas mitinās degradētos kopīpašumos (kur īpaši svarīgi ir novērst siltuma zudumus un cīnīties pret enerģētisko nabadzību), gan arī sociālo mājokļu izīrētājiem, kuru iekasētās īres maksas apmērs ir atkarīgs no sabiedrisku pakalpojumu sniedzēja pienākuma nodrošināt finansiālo pieejamību, kas noteikts atbilstoši dalībvalstu deleģētajām sabiedriskas nozīmes funkcijām.

4.3. EESK uzsver, ka dobu sienu un grīdu izolācija ir vienkāršākais un lētākais CO₂ mazināšanas līdzeklis. Tomēr arī šie salīdzinoši lētie pasākumi daudziem mājokļa īpašniekiem joprojām ir pārāk dārgi, kaut arī tie samazina enerģijas izmaksas. Tāpēc EESK iesaka valstu valdībām izveidot šo pasākumu subsidēšanas shēmu. Nīderlandē veiktie aprēķini liecina, ka 2 000 EUR subsīdija vienam mājoklim ir pietiekama, lai to īstenotu. Izolācijas darbi ne tikai nodrošina būtisku CO₂ emisiju samazinājumu, bet arī rada daudz darbvieta būvniecības nozarē, kuru smagi skārusi Covid-19 pandēmija. Tas patš attiecas uz Franciju, jo piemaksa par mājokļu siltināšanu "MaPrimeRenov" nesen tika attiecināta uz visām māsaimniecībām.

4.4. Jāņem vērā arī EESK atzinumā par tematu "Darbs ar azbestu energorenovācijā" formulētie secinājumi un ieteikumi, lai energorenovācijas laikā veicinātu azbesta aizvākšanu, kad tas ir nepieciešams un iespējams (¹).

5. Piezīmes – ātrāka un pamatīgāka renovācija labākas kvalitātes ēkām

5.1. Komiteja piekrīt Komisijas analīzei par to, ka, pieņemot individuālus lēmumus par investēšanu, ir jāsakaras ar daudziem šķēršļiem un ka piekļuve finansējumam ir sarežģīta, īpaši vietējā līmenī, turklāt sarežģīta ir gan valstu mehānismu, gan struktūrfondu izmantošana, īpaši projektu novērtēšanas posmā, bet arī saistībā ar atbalsta izmaksas termiņiem. Šīs sarežģītības un šo nepilnību novēršanai ir jābūt prioritātei, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, cita starpā no 2021. gada īstenojot 2021.–2027. gada kohēzijas politikas noteikumus.

5.2. Komiteja ņem vērā, ka Komisija sabiedriskajā apspriešanās ir apzinājusi šos šķēršļus un ir nākusi klajā ar priekšlikumiem attiecībā uz pieejamās informācijas, juridiskās noteiktības un investīciju stimulu stiprināšanu, pienācīgu un pārdomāti orientētu finansējumu, spējām sagatavot un īstenot projektus, visaptverošas un integrētas renovācijas veicināšanu, būvniecības ekosistēmas pielāgošanu ilgtspējīgai renovācijai un to, kā izmantot renovāciju kā sviru enerģētiskās nabadzības novēršanai, un ar īpašu Eiropas iniciatīvu veicināt cenas ziņā pieejamus mājokļus. Šie priekšlikumi jāīsteno, ievērojot tādus principus kā vienkāršība, iepriekš noteikta papildu finansējuma kombinācija, ko var piesaistīt publiskās iestādes, un valsts atbalsta kontroles proporcionalitāte.

5.3. Komiteja atbalsta Komisijas priekšlikumu uzticēt Eiropas Ēku fonda observatorijai pārvaldīt Eiropas energoefektivitātes repozitoriju un atbalstīt stimulu izstrādi šajā jomā. Minētajai observatorijai būs jāsadarbojas ar Enerģētiskās nabadzības observatoriju, kura šajā nolūkā no jauna jāaktivizē.

5.4. Komiteja atzīst, ka pašreiz ir īpaša situācija saistībā ar Eiropas resursu iespējamo piesaisti ēku siltināšanai, pirmkārt, no atvēršanas instrumenta *Next Generation EU* un, otrkārt, no 2021.–2027. gada kohēzijas politikas līdzekļiem. Ēku siltināšanas līdzfinansēšanai var izmantot vismaz 13 mehānismus – vai nu ar neatmaksājāmām dotācijām, vai arī ilgtermiņa aizdevumiem ar preferenciālām likmēm un valsts garantijām.

5.5. Komiteja uzskata, ka šādā īpašā situācijā Eiropas Savienībai būtu ne tikai jāformulē kvantitatīvi renovācijas mērķi, bet arī jāstiprina dalībvalstis un to gada programmas investīcijām ēku siltināšanā, kā arī jānodrošina šo programmu ikgadēja izvērtēšana Eiropas pusgada ietvaros, ieviešot īpašu "zaļo pārvaldību", kas papildinātu ekonomikas pārvaldību vai tiktu īstenota saskaņā ar atvērto koordinācijas metodi.

(¹) OV C 240, 16.7.2019., 15. lpp.

- 5.6. Komiteja uzskata, ka šī īpašā situācija ir arī jāizmanto cīņai pret enerģētisko nabadzību un tās izskaušanai, nosakot to par prioritāti finansējuma piesaistē. Ir jāpaplašina Eiropas Enerģētiskās nabadzības observatorijas pilnvaras, un tai būtu jāvada Eiropas mēroga tīkls, kurā iesaistītos dalībvalstu enerģētiskās nabadzības observatorijas.
- 5.7. Komiteja vēlas vērst Komisijas uzmanību uz grūtībām, ar ko saskaras potenciālie ieguldītāji, it īpaši māsaimniecības un sociālo mājokļu izīrētāji, dažādo finansējuma avotu kombinēšanā un to sasaistīšanā ar dažādajiem tiesību aktiem, attiecināmajām summām un piemērojamajām kontrolēm. Ņemot vērā 2050. gada perspektīvu, šie mehānismi būtu jāvienādo, lai tie būtu saprotamāki un pieejamāki māsaimniecībām un publiskajām iestādēm, kam tie ir paredzēti.
- 5.8. Ņemot vērā šādu investīciju ilgtermiņa raksturu un 2050. gadam noteikto mērķi, Komiteja ierosina Komisijai izpētīt iespēju izveidot īpašu investīciju fondu, kuru pārvaldītu Eiropas Investīciju banka (EIB), kas vienlaikus nodrošinātu tehnisko palīdzību, pieejamo mehānismu kombinēšanu un garantiju par darbības turpināšanu līdz pat 2050. gadam.
- 5.9. Komiteja atbalsta Komisijas ierosmi šajā saistībā pārskatīt valsts atbalsta shēmas, ko piemēro investīcijām ēku siltināšanā. Šīs ēku siltināšanai paredzētās valsts atbalsta shēmas ir jāvienkāršo, lai tās neapgrūtinātu investēšanas lēmumu pieņemšanu, jo šādas investīcijas ir absolūti nepieciešamas. Komiteja arī atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2021. gadā izvērtēt Komisijas Lēmumu 2012/21/ES⁽²⁾ par valsts atbalstu, ko sniedz kā kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem. Atbalsts sociālo mājokļu siltināšanai ir atkarīgs no šīs shēmas, ko piemēro sabiedrisku pakalpojumu sniegšanas pienākumu izpildei.
- 5.10. Komiteja atbalsta Komisijas ierosinājumu sākt Eiropas iniciatīvu cenas ziņā pieejamu mājokļu nodrošināšanai, finansējot 100 inovatīvus un līdzdalīgus pamatprojektus, kas virzīti uz sociālo mājokļu rajonu visaptverošu renovāciju un kuri būtu paraugs plaša mēroga renovācijas izvērsšanai Eiropas Savienībā. Ņemot vērā, ka sociālo mājokļu izīrētāji, būdami vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu sniedzēji, var veikt investīcijas ar EIB atbalstu, renovācijas procesu plaša izvērsšana un ēku renovācijas sistēmu industrializācija ne tikai veicinās vietējo darbvietu radīšanu, bet arī palīdzēs samazināt citu mājokļu un publisko ēku renovācijas izmaksas, jo būs izveidotas jaunas industriālas nozares vietējā līmenī.
- 5.11. Komiteja ierosina Komisijai, ņemot vērā iniciatīvā *ELENA* gūto pieredzi un piesaistot EIB atbalstu, mudināt dalībvalstis veidot publisku tehniskās palīdzības dienestu, kas atbalstītu siltināšanas pasākumus un it īpaši sniegtu atbalstu attiecīgajām māsaimniecībām, lai nepieļautu ļaunprātīgu tiešās tirgvedības un krāpšanas praksi, kas dažās dalībvalstīs jau novērota siltināšanas darbu jomā.
- 5.12. Komiteja pilnībā atbalsta ideju par jaunu Eiropas *Bauhaus*, ko Urzula fon der Leiena ierosināja savā runā par stāvokli Savienībā un kas izvērstā paziņojumā, paredzot, ka šis projekts pulcēs dažādu jomu profesionāļus, lai apsvērtu, kādām jābūt nākotnes ēkām un ilgtspējīgam dzīvesveidam nākotnē. Komiteja aicina visas attiecīgās ieinteresētās personas piedalīties Komisijas uzsāktajā sabiedriskajā apspriešanā.

Briselē, 2021. gada 24. februārī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētāja
Christa SCHWENG

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2012/21/ES (2011. gada 20. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.).